

ה"ת 3687/07 - ולנטינה שלומוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ה"ת 3687-07 שלומוב נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 6155-06-16

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת ולנטינה שלומוב על ידי ב"כ עוז'ד יפעת סיל
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

לפנוי בקשה להחרמת "תפוס" (רכב) לפי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) התשכ"ט 1969 - (להלן: "הפסד" פ").

הרקע העובדת:

1. ביום 18.6.16 בשעה 20:50 נצפה רמי שרביט, בן זוגה של המבקשת (להלן - "הנאשם"), כשהוא נהג ברכב ב.מ.וו. מס' רישוי 16-139-58 (להלן - "הרכב") ברחוב כסלו באשקלון, זאת על אף>Status quo ante ב-2004, על אף היותו פסול מלנהוג על פי מס' גזיר דין שניתנו בעניינו ולא ניתן ביטוח.

ביום 19.6.16 הוגש נגד הנאשם כתב אישום, במסגרתו תיק פ"ל 16-06-6155, המיחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ולא ביטוח.

בנוסף, הנאשם נעצר עד להחלטה אחרת ועדונו במעצר בעת כתיבת ההחלטה זו.

2. המשיבה צינה בכתב האישום, כי בהתאם לסעיף 39 לפסד"פ, בכוונתה לבקש חילוט הרכוש אשר שימש את הנאשם לביצוע העבירות, קרי חילוט הרכב.

בשל כך תפסה המשיבה את הרכב ועודנה מחזיקה בו.

המבקשת הגישה לבית המשפט בקשה להשבת הרכב התפוס, מהニימוק כי אין הצדקה להמשך החזקתו על ידי המשיבה.

ביום 1.9.16 התקיים דיון בבקשתה. בשים לב שהמבקשת אינה הבעלים הרשום של הרכב, נדחה המשך הדיון ליום 6.9.16, דיון אליו התיצבה גם הגב' חן קמרליKER, חברתה של המבקשת, שהיא הבעלים הרשום של הרכב.

עמוד 1

טיעוני המבוקשת

.3. ב"כ המבוקשת, לא חלקה על עצם סמכותה של המשיבה ל特派ס את הרכב, לצורך חילותו בוגמר ההליך, אך טענה, כי הסבירות שבית המשפט יעדת לבקשת חילוט היא נמוכה ביותר, שכן המקרים בהם בתים משפט מוחלטים רכב בעבורות של נהיגה בזמן פסילה ולא רישון הם נדירים, בפרט כשהרכב אינו בבעלותו של מבצע העבירה, אלא בבעלות המבוקשת.

ב"כ המבוקשת הפנתה לסעיף 39 לפס"פ, הקובע שבית המשפט רשאי לחייב חפץ, אם האדם שהורשע הוא בעל החפץ.

לדבריה, המבוקשת, כמו גם בעלת הרכב, לא נחקרו על כך שהתיירו לנאים לעשות שימוש ברכב ולא העמדו על כך לדין. לדבריה, בין המבוקשת לחברת הגב' קמרליקר, היה סידור כספי לפיו הרכב נרשם על שם הגב' קמרליקר, ואף ניתנה לה זכות להשתמש בו, כאשר בפועל נקונה בכיסי המבוקשת והוחזק על ידה. הרכב נקונה בסכום של 90,000 ₪.

ב"כ המבוקשת בקשה שהרכב יוחזר לבקשתו על מנת שתוכל למכור אותו. בכך לשיטתה, יצא הציבור נשכר, שכן יונטרל הסיכון להישנות ביצוע עבירות הרכב. בכיסי שיתקבל תוכל המבוקשת להסדיר את חובותיה ולהתקיים, זאת לאור המצב הכלכלי הקשה אליו נקלעה, בפרט לאחר מעצרו של בן זוגה.

טיעוני המשיבה

.4. ב"כ המשיבה התנגדה להשבת הרכב לבקשתו.

לדבריה, בשל העובדה שהבוקשת בלתי מורשית לנוהגה עלול הדבר להביא לביצוע עבירות נוספות ברכב. ב"כ המשיבה הטילה ספק ביחס לסדר הכספי שהוצע בין המבוקשת לבין הגב' קמרליקר, שلطענתה הוא "סידור פיקטיבי".

ב"כ המשיבה צינה, כי עצם העובדה שהבוקשת הייתה עם הנאים ברכב בעת ביצוע העבירה (גם שהבוקשת חולקת על עובדה זו) מלמד על הסכמתה כי הנאים יעשה שימוש ברכב.

לדברי ב"כ המשיבה, השאלה שעל הפרק היא שאלת ה"מידתיות", והאם שלדבריה "החילוט הוא לא אוטופי", הרי שיש לו אחיזה בנסיבות.

דין והכרעה

.5. גם שיאן מחילוקת, בדבר סמכותה של המשיבה ל特派ס את הרכב ולבקש חילותו בוגמר ההליך, הרי שהשימוש בסנקציית החילוט בעבורות תעבורה נעשה לעיתים נדירות ובמקרים חמורים הצדיקים זאת.

ראו למשל דברי כב' הש' בגין בבפ"מ (חיפה) 09-2657 סמנדו ייחיאלוב נ' מדינת ישראל:

"... לגישתי לסעיף 32 לפס"פ תחוללה על עבירות תעבורה בכל הנגע לتفسת הרכב ומניעת שימוש בו, ... יחד עם זאת, אצ"ן, כי לגישתי, תחולת סעיף 32 לפס"פ - באשר לتفسת כל רכב בעבורות

תחבורתיות - מסווגת רק לאוותם מקרים חמורים במיוחד בהם קיימת תשתיית ראייתית לשיכון ח"י אדם או פגעה ברכוש עקב נהיגה פרועה ומוסכנת".

(ראו גם: ת"פ (חיפה) 55428-07-12 **מדינת ישראל נ' איימן פסיסין**; בב"ש (ירושלים) 931/09 **מידד דוד נ' מדינת ישראל; ב"ש** (מחוזי באර שבע) 22261/09 **אליהו ריבוח ואח' נ' מדינת ישראל** תק-מח 7674,(4)2009).

6. עיינתי בתיק החקירה בעניינו של הנאשם. נוכחות כי קיימות ראיות לכואורה לביצוע העבירות המียวחות לו בכתב האישום.

ambilי להקל ראש בחומרת העבירות המียวחות לנאם, ובודאי מבלי להקל ראש בעבר התעבורי המכבד עד מאד, התרשםתי כי נסיבות ביצוע העבירות בתיק הנוכחי אין חריגות בחומרתן באופן המצדיק את המשך תפיסתו של הרכב, בפרט בשים לב שהרכב התפוס אינם בבעלותו של מבצע העבירה ובשים לב להוראת סעיף 39 לפס"פ.

לטעמי, בנסיבות התקיק שלפני, (ומבלי לקבוע מסמורות בשאלת הבעלת הרכב) יש ליתן עדיפות לזכות הקניין של הבעלת הרכב, על פני האינטרס הציבורי שבמה שבראש הרכב בשל העבירות שבוצעו באמצעותו על ידי הנאשם.

עם זאת, בשל העובדה של המבוקשת עצמה בלתי מורשת لناיגה, בשל הסיכון להישנות עבירות הרכב במידה והרכב יוחזר לחזקתה ובשל הצהרתה כי בכוונתה למכור את הרכב, מצאתי לנכון להורות על שחררו של הרכב בתנאים שימנוו ממנה ומהנאשם את השימוש ברכב עם זאת יאפשרו מכירתו.

7. לאור כל האמור, אני מורה על שחרור הרכב בכפוף לתנאים הבאים:

א. הרכב ישוחרר לידי הגב' קמרליקר, בכפוף לכך שתחתום על התcheinבות בסך ₪00,000, שלא תמסור את הרכב במספרו 16-139-58 לחזקתה של המבוקשת (כל עוד אינה מורשת لناיגה) ולחזקתו של הנאשם ולא אפשר להם שימוש ברכב.

ב. המבוקשת תחתום על התcheinבות בסך ₪00,000, שלא לऋת את הרכב לחזקתה לא לנוהג בו (כל עוד אינה מורשת لناיגה) ולא להעירו לחזקתו של הנאשם או לשימושו.

זכות ערר חוק לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י' אלול תשע"ו, 13 ספטמבר 2016, בהעדך
הצדדים.